

Kommuneplanens forhold til den regionale udviklingsplan og statslige sektorplaner

Efter strukturaftalen skal kommuneplanen udmøntes inden for rammerne af den regionale udviklingsplan. Den regionale udviklingsplan indebærer dog ikke en detaljstyring af kommunernes planlægning. Efter lovforslaget må kommuneplanen ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan.

Efter de gældende regler må kommuneplanen ikke stride mod regler eller beslutninger efter planlovens § 3 (landsplandirektiver) eller en vandplan, en Natura 2000-plan eller en Natura 2000-skovplan. Der ændres ikke på disse regler. Vandplanen og Natura 2000-planen blev indført med miljømålsloven (lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og for internationale naturbeskyttelsesområder), lovforslag nr. 15, Folketingstidende 2003-04: 496, 2805, 2989, Tillæg A 467, 396, 3604, Tillæg B 215, Tillæg C 104. Skovloven (lov nr. 453 af 9. juni 2004 om skove) indførte Natura 2000-skovplanen. Lovforslag nr. 145, Folketingstidende 2003-04: 6266, 10479, 10765, Tillæg A 5428, 5278, Tillæg B 1549, 1953, Tillæg C 610.

På baggrund af forslaget til de nye regler i § 5 e om planlægning for større butikker og større butiksområder uden for den centrale del af en by samt de foreslåede ændringer i råstofloven, jf. forslag til lov om ændring af lov om råstoffer, er den gældende bestemmelse i planlovens 11, stk. 2, udvidet til i den foreslåede § 11, stk. 4, også at omfatte regler efter § 5 e og en råstofplan, der efter aftalen om strukturreformen udarbejdes af regionsrådet.

Statens rolle i forhold til kommuneplanerne

Det fremgår af aftalen om strukturreformen, at staten får ret og pligt til at gøre indsigelse mod kommuneplaner, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

I dag har regionplanmyndigheden pligt til at fremsætte indsigelse mod forslag til lokalplaner og kommuneplaner, hvis planforslaget er i strid med planlovens kystbestemmelser, regler eller beslutninger efter planlovens § 3 (landsplandirektiver) eller regionplanlægningen. Det er almindelig praksis, at regionplanmyndighederne er i løbende dialog med kommunerne om deres planlægning. Regionplanmyndigheden gør normalt indsigelse over for kommuneplanforslagene på et antal punkter. Regionplanmyndigheden gør endvidere indsigelse mod en række forslag til lokalplaner, der er i strid med regionplanen eller landsplandirektiver.

Miljøministerens kompetence til på statens vegne – det vil sige efter anmodning fra de ansvarlige ministre eller på egne vegne – at fremsætte indsigelse over for et forslag til regionplan ændres med aftalen om strukturreformen og lovforslaget til en pligt til at gøre indsigelse mod kommuneplaner, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

Kommunernes rolle i forhold til nabokommuner

Lovforslaget giver en kommunalbestyrelse mulighed for at fremsætte indsigelse mod en nabokommunes planforslag, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling. I hovedstadsområdet kan en kommunalbestyrelse fremsætte indsigelse over for planforslag fra andre kommuner i hovedstadsområdet, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling. Uenighed kan indbringes for regionsrådet, der træffer afgørelse. Er kommunerne ikke beliggende i samme region, træffes afgørelsen af miljøministeren.

2.8. Overgangsbestemmelser

Der etableres en overgangsordning. Retningslinjerne i den kommende »Regionplan 2005« fastholdes med retsvirkning som et bindende landsplandirektiv, indtil kommunerne har opdateret deres kommuneplaner med det nye indhold, og ministeren derfor har ophævet eller ændret det. Disse retningslinjer skal bl.a. være kommunernes administrationsgrundlag for varetagelse af f.eks. kompetencen til at meddele landzone-tilladelser, og de kompetencer kommunerne overtager efter en række sektorlove på bl.a. natur- og miljøområdet.

De nye kommuneplaner forudsættes udformet i den første valgperiode frem til 2009. I forbindelse med denne planlægning kan kommunalbestyrelsen vælge at udnytte den nye plankompetence til at ændre afgrænsningen af de forskellige udpegninger og til at udpege nye arealer til f.eks. byvækst, fritidsformål, tekniske anlæg m.v. Den nye kommuneplan vil imidlertid ikke kunne vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen, før miljøministeren for den pågældende kommunes vedkommende har ophævet de retningslinjer, der er tillagt bindende virkning. Miljøministeren vil i forbindelse hermed påse, at kommuneplanforslaget respekterer overordnede interesser.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Som det fremgår af aftalen om strukturreformen, vil ændringerne i opgavefordelingen i forbindelse med reformen blive gennemført ud fra princippet om, at re-